

nos med nogen Tøie hertil endnu have tilføjet, at man ikke skulde gjøre det, for ikke at gjøre det tvivlsomt, om Lovforslaget overhovedet kunde blive færdigt i denne Samling. Jeg maa imidlertid gjøre opmærksom paa, at dette Hensyn, hvor berettiget det end kan være, neppe kan gjøres gjældende ved hvert enkelt Endringsforslag for sig. Man maa opfatte samtlige Endringsforslag som et samlet Heelt og saa først undersøge og bedømme, om disse samtlige Endringsforslag ere af en saadan Betydning, og om det er af en saadan Vigtighed at faae dem gennemførte, at man paa Grund deraf skulde besvære det andet Thing eller endog saa gjøre Lovens Fuldbælsse tvivlsom. Det forekommer mig altsaa, at der ved denne anden Behandling maa kunne frit diskuteres og frit stemmes om hvert enkelt Endringsforslag, efter hvad det indeholder i og for sig, og at Hensynet til det andet Thing meest passende kan gjøres gjældende ved Sagens 3die Behandling. Derksom det da skulde vise sig, at de Endringer, Loven havde lidt ved 2den Behandling, vare forholdsvis af mindre Betydning, vilde det jo staae den ærede Forsamling frit for ved den sidste Behandling at stemme Loven tilbage til den Form, den havde, da den blev sendt hertil fra Folkethinget. I Henhold hertil skal jeg kortelig udtale mig om hvert Endringsforslag i og for sig uden Hensyn til det andet Thing. Jeg kan da ikke nægte, at Endringsforslaget under Nr. 1 forekommer mig at være vel begrundet. Jeg kan ikke sige, at der er en ikke uvæsentlig Forskiel imellem, om en Matros selv tager sig Landløv, eller om han efter at have faaet Landløv bukker under for Fristelserne iland og bliver fraborde udover den bestemte Tid. Det forekommer mig, at der her er Forskiel i Forseelsens Grad, som ogsaa maa betinge en Forskiel i Bøden. Hvad det 2det Endringsforslag angaaer, da er det jo vistnok Thinget bekendt, at Bestemmelsen om, at kun Halvdelen af den fortjente Hyre kan forbydes, ikke fandtes i Lovudkastet, som det

blev forelagt i Folkethinget. Jeg har anseet det for at være af nogen Betydning, at Bødernes Sum ikke indskrænkedes til kun at kunne udgjøre den halve Hyre, at det altsaa med andre Ord skulde staae Skipperen frit for at idømme det forfømmelige Mandstabs Bøder, der efterhaanden kunde stige op til den fulde Hyres Beløb; men der er i det andet Thing, saaledes som det ogsaa er blevet fremhævet af en æret Taler her, gjort en Betragtning af dette Forhold gjældende, som man i mine Tanker ikke kan andet end tillægge stor Vægt, nemlig Hensynet til Trællederne. Det forekommer ogsaa mig at ville være i høj Grad uheldigt, om den Forsørgelse, som Matrosen har sikret eller villet sikre sine i Hjemmet Efterladte ved at betinge sig en maanedlig Udbetaling af en Deel af Hyren fra Kæberiet til Familien, skulde kunne sættes i Fare og idetmindste undertiden kunne tilintetgjøres ved, at han under selve Farten idømtes et større Bødeløb end Halvdelen eller Trediedelen af Hyren. Jeg har nu vel ikke kunnet overbevise mig om, at man ikke vilde kunne naae Hensigten med Bestemmelsen om, at kun den halve Hyre kunde forbydes, uagtet den udstjødes, naar man for samme satte en Bestemmelse om, at den Deel af Hyren, som Matrosen havde sikret sin Familie ved Trælledel, skulde være uangribelig. Denne Tanke mødte imidlertid i Folkethinget stærk Modstand hos Folk, der vistnok med megen Tøie kunne tillægge sig Sagkundskab paa dette Punkt, og som ansaae det for at have overordentlig praktiske Vanskeligheder at faae en saadan Bestemmelse gennemført.

Sasle: Jeg troede ikke, at jeg skulde blive i den Grad misforstaaet, som om det var min Mening, at dette Thing aldrig skulde vedtage nogen Endring i et Lovudkast, som var kommet fra det andet Thing, eller at jeg ved mine Ord kunde have givet Anledning til en saadan Opfattelse. Jeg mener kun, at det altid er betænkeligt at gjøre saadanne For-